

„het Notarisambt en de Notarissen" (in Mei 1930 naar aanleiding van het rapport van het K.N.L.C. uitgegeven door de Broederschap van Notarissen) is aangevoerd, de tarieven, kwestie bij het Notariaat één geheel is en moeilijk partieel te wijzigen. Op één punt echter zou m.i. wel een wijziging mogelijk zijn die de inkomsten van den notaris niet benadeelt en toch voor den boscheigenaar de zaak minder kostbaar maakt n.l. de kwestie van het garandeeren der kooppenningen. In vele streken wordt het hout met 6, 9 of zelfs 12 maanden crediet verkocht, zonder dat daarvoor een andere reden bestaat dan „oud gebruik". De notaris loopt het risico voor het binnenkomen der kooppenningen en moet daarvoor natuurlijk een risico-premie rekenen.

Het wordt m.i. hoog tijd dat aan dezen verouderden toestand een einde komt en dat bij de houtverkoopingen algemeen contante betaling wordt ingevoerd. Waar men de hulp van den notaris noodig acht, kan deze dan geen bezwaar hebben het tarief van 10% op b.v. 6 of 7 % te brengen; gevoegd bij het voordeel van het eerder ontvangen van het geld, beteekent dit voor den boscheigenaar een voordeel van zeker 5%.

Wordt deze wijziging algemeen ingevoerd, dan behoeft m.i. niet gevreesd te worden dat de koopers er niet „aan" willen; evenmin lijkt het mij waarschijnlijk dat de koopers lager („verdisconteerd") zullen bieden. Wij namen dezen winter op twee plaatsen een proef en konden geen nadeeligen invloed constateeren; trouwens, als ik goed ben ingelicht is de contante betaling bij de meeste verkoopingen vanwege het Staatsboschbeheer al gebruikelijk.

Zou de zaak niet waard zijn dat ze eens door de Ned. Boschbouw Vereen. (eventueel in samenwerking met de Ver. „Het Grondbezit") met de Permanente Tariefcommissie uit de Broederschap der Notarissen besproken werd?

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 4 April 1933.

BOOMEN VAN BEROEMDHEDEN.

Een bosch voor Lugué-Poe.

Op het landgoed van den tooneelschrijver en -directeur Lugué-Poe te Villeneuve-les-Lot, nabij Avignon wordt een bosch aangelegd van boomen, die geschonken zijn door verschillende schrijvers en dichters.

Bernard Shaw zond een eikenboom met het opschrift „Even stroef en knoestig als ikzelf". Maeterlinck heeft twee taxisboomen gegeven van zijn landgoed te Nice, met het verzoek hen te noemen „Maeterlinck" en „Selysette". Gerhardt Hauptmann zond twee pijnboomen uit Pommeren, die vrij van rechten in Frankrijk mochten worden ingevoerd.

Elke boom zal den naam van den schenker krijgen, zoo vertelde Lugué-Poe en met den aanplant is reeds een begin gemaakt. De Fransche schrijversvereniging schonk twee reusachtige ceders, en Alfred Savoir een zilverspar.